

576

**BUTLLETI
DE
L'AVENÇ
OBRER
CATALÀ**

ARXIU HISTÒRIC
DE LA CIUTAT DE BARCELONA
HEMEROTECA

**BARCELONA
NOVEMBRE 1933**

RADIO

PHILIPS

Models 1934

**Demaneu una
demostració a**

Josep

Payarol

Sant Andreu, 108

**Perfecció insuperable
Condicions immillorables
Llargos terminis**

Butlletí de

L'Avenç Obrero Català

Adherit a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Any I

Núm. 10

L l u i t a

...aferrissada serà la del dia 19 d'aquest mes, lluita en la qual l'home, i la dona — per primera vegada — ratificaran l'esquerrisme de la República espanyola; lluita de la qual quedarà enderrocat l'antic règim junt amb els homes que el defensen.

Fixem-nos bé, amics i amigues : Aquesta lluita no és com les altres, té les característiques completament diferents : votarem llibertat o esclavatge, que vol dir, esquerres o dretes.

Cal pensar que el dia 19 és un dia d'una greu responsabilitat pel poble que pensa i treballa; que el seu esdevenir moral i material depèn d'una papereta, d'un moment d'ofuscació, de no pensar amb els resultats que produirà — favorables o desfavorables — el votar les esquerres o les dretes.

Aquesta lluita, amics, no serà de capelletes — encara que se'n presentin mil i una — serà d'esquerres o dretes, de República o monarquia. Cal, doncs, tenir en compte, dones i homes d'Esquerra Republicana de Catalunya, que tenim el deure de fer fins l'últim esforç amb la propaganda verbal, per escrit o com sigui, posant-hi tota la convicció Esquerrista, Catalana i Republicana per convèncer a l'amic, al company i fins l'enemic, perquè a Catalunya i a l'ensems Espanya, quedi consolidada la República de Treballadors i no es transformi en República opressora, en República retrògrada, en República pont per a una restauració.

Pensem, catalans, que la votació del dia 19 representa, a més dels diputats que portarem a les Corts espanyoles, un triple plebiscit: Ratificació de l'esquerrisme de la República; implanta-

ció immedtata de l'Estatut de Catalunya, i adhesió a l'honorable president Francesc Macià.

Les dretes creuen que amb els seus diners, coaccions i injúries tenen prou força per assolir la victòria; però no compten en què lès esquerres tenim la convicció, on s'estrellen els diners; el sacrifici, que inutilitza la coacció, i la veritat, que desfà les injúries. Per tant, si som perseverants, i emprem les pròpies forces del poble conscient, amant de la Llibertat i la Justícia, veurem, una vegada més, com assoleix la victòria la Democràcia.

Tenim un enemic que no cal deixar-lo i que cada vegada fa la mateixa propaganda entre la classe neutra, particularment obrera: l'abstenció. Aquests elements que ho combaten tot pel fet de combatre quelcom; que es diuen obrers i sols combaten els partits d'esquerra, estan en una equivocació que cal fer-los comprendre: l'abstenció afavoreix les dretes directament; els electors de dretes, com que no se'ls escolten, no els convencen, no els resten cap vot; en canvi, poden fer mal en el camp neutre, on hi ha una verdadera convicció; amb el ben entès, que cada vot que prenen a l'esquerra és una força més que donen a la dreta. Si aquests elements creuen que les dretes són més afins a ells que les esquerres, encara que equivocats, fan bé en predicar l'abstenció; però cal desemascarar-los davant el poble perquè aquest s'assabenti clarament del doble fi que persegueixen i la doble personalitat que representen. Aquí sols hi ha un problema: Tenim el deure de votar; el que s'absté, perd automàticament el dret de ciutadania, passant a ésser una nul·lilitat política, deixant d'ésser un valor efectiu: la qual cosa fa que sols pugui manifestar-se emprant la violència com a tot raonament quan es pot fer obra pràctica amb la senzillesa de depositar una papereta a les urnes!

Tenim de combatre a les dretes, però cal també combatre l'abstencionisme pel mal que pot fer a l'esquerra. Agrupem-nos amb una força compacta que posi ben alt el nom de Catalunya autònoma, d'Esquerra Republicana de Catalunya i del nostre president Francesc Macià.

De les urnes en sortirà el que hi posarem: en serem els únics responsables. Ciutadans!!! A votar per la Llibertat, la Justícia i la Democràcia.

A. CLAUSELL.

Cartes d'un obrer

Amic del cor: Una anècdota recent m'ha excitat a la indignació. Imagina't que fa poc l'Honorable President de Catalunya visità la nostra barriada per tal de posar la primera pedra de l'edifici destinat a guarderia d'infants i, després, vingué a L'Avenç Obrer Català en visita de compliment. Bé. En aquesta segona part de la seva estada a Sant Andreu s'esdevingué el fet. El poble, endut de l'entusiasme, aplaudia i donava visques. El que va adolorir-me, que ferí més fonament el meu esperit de patriota, fou l'oïr que al crit d'un individu dient Visca Catalunya! o Visca Macià! la resta, en sa majoria, contestava : Viva!

Aquesta «Viva», amic, és l'espasa que fereix llastimosament. No sé quina mena de burxada devia fer a l'oïda de l'Honorable President de Catalunya, però a la meua, i en el fons del cor, duia tota l'amarguesa de l'àcid més corrosiu, la fiblada més punyent que fereix la sensibilitat del sistema nerviós.

Aquest «viva», amic, és una argolla excessivament visible de la cadena que ens ferma per força amb un poble amb el qual no podem compartir unes lleis per la diferència ètnica que s'interposa entre aquest i el nostre. Aquest «viva», amic, és una cosa vergonyant quan ix de la boca d'un home català, per tal com demostra el seu poc afecte a la terra, la descurança que dels afers del seu esperit palesa. Aquest «viva», amic, quan el sents pronunciat pels llavis d'un català que es diu nacionalista és una massa demoladora que et ve al damunt i t'anorrea.

I aquest «viva», amic, aquest dia l'escoltà l'Honorable President de Catalunya a la nostra barriada. Quina vergonya!

Perdona'm aquest desfogament, amic, però no he pogut contenir-me.

Reb amb aquestes ratlles el repetit testimoni de l'afecte de ton

FRANCESC MIRÓ

(Aquest treball no pot reproduir-se, sencer o fragmentàriament, sense el permís exclusiu del seu autor.)

Anís Morera - Rom Manzanillo

La unitat obrera

El plantejament de la crisi perquè atravesa l'organisme que fins avui havia portat l'hegemonia de la massa obrera, ha fallat per la poca consistència idealista dels homes que han tingut a les seves mans la direcció de la mateixa. Adés trobàvem poc idealista el fixar a determinat sector l'orgull de creure's ells mateixos els homes-déu que necessita la humanitat per avançar vers la fita que es beslluma en l'horitzó amb força impetuosa per a arrebaçar al capital les regnes de l'imperi de la indústria i comerç.

Adés trobàvem també als homes-déu plens de petulància i ambició, freturosos d'obtenir un gaudi individualista i amb una campanya veritablement demagoga instaven l'home que produeix a unir-se contra l'opressió firànica del feudal-capitalista, predicant una doctrina de màxima llibertat individual, i es deien ells mateixos homes de lliure pensament; però en la pràctica s'ha vist amb una cruïsa indecent com només freturaven d'imposar la seva disciplina demagògica — dictadura obrera? — per mitjà d'una audàcia incomprendible en homes que es diuen lliures i humanistes, parlant internacionalment. Comprenem, com obrers que som, la necessitat d'impulsar-nos una major justícia social equivalent a un humanisme sincer i lleial, però no podem admetre en nostres rengles individus que a més de no ésser obrers, encara que en portin el vestit, gaudeixen d'un tracte de favor en les organitzacions obreres, pel sol fet de pertànyer «en los cuadros de acción» o en qualsevol grup «Espartaco», mentre hi ha tants vertaders obrers que han de pidolar un mos de pa per a poder sobreviure el moment actual. La gran família obrera que sofreix vexacions morals i econòmiques, sap perfectament que implantar el règim roig equivaldria a sofrir encara més privacions i que seria humiliada la seva consciència i trepitjats tots els seus afanys idealistes.

La unitat obrera ha d'ésser la força que amb el pas segur assoleixi el seu redreçament social per arribar a la fita de la màxima llibertat col·lectiva, suprem ideal dels homes que estimem a tots els germans obrers, siguin de la nissaga que siguin, i que també com nosaltres comparteixen els afanys de superació de classe. Si hem feït oïr, manta vegada, el nostre crit de rebel·lió pels homes explotats per l'home mateix, ha estat sempre perquè sentim els anhels de llibertat de raça i perquè com a humanistes ens dolen aquestes discrepàncies que fan més lluny el dia del nostre triomf per a assolir la fita dessus dita. Jamai als homes que així actuem no pot ningú, amb sa criteri, fit-

llar-nos de feixistes i molt menys adjudicar-nos altres qualificatius que infamen les seves boques, poc corregides per la manca d'estudis uns, i per ambició o mala fe d'altres. Nosaltres, amb tot l'afecte, estimem a la gran família obrera com a cosa nostra i perdonem tot el verí llançat damunt els nostres estaments democràtics pel sol fet d'ésser això: uns idealistes, uns lliure pensadors de veritat.

Si la meva suficiència o el meu esforç és útil pels germans, serà el mitjà més bell que hom pugui gaudir. Però cal també que la nostra vista es fixi en el peu que pren la destrucció humana. Uns homes maten a d'altres per l'ambició, per l'apetència de comandament de llurs forces col·lectives en perjudici de l'home mateix. Fets sagnants han sobrevingut de lesa traïció als humans. Carn mutil·lada, esgarrip de vides que acaben per destruir-se elles mateixes per no poder copsar a temps una gesta heroica, si voleu, però sana i bona. Ens referim a tots els mercaders que trafiquegen amb la misèria, sinó corporal, espiritual, que encara és pitjor, puix que anihila el cervell fins a degenerar-lo en un monstre repugnant, biliós, que com a bèstia ferotge es sadolla només amb la sang dels germans.

MIQUEL NOMEN

Poemes d'amor

L'amor neixent entorn l'ànima vola
portant-li efluvis d'un nimbat amar;
i el seu escalf tant el cor aconsola,
que de content té ganes de plorar.

* * *

Res hi fa que minvar vegi
la claror d'un dia grat;
la feva llum serà guia
fent mon camí il·luminat.

* * *

Ell em guia per l'afrau
on hi cerco una penyora
que em durà, si bé li plau,
tot ço que el meu cor enyora.

M. O.

Cultura física

Es interessant que en aquests moments de renovació d'idees dintre la col·lectivitat humana hom s'adoni de la importància de la matèria en el si de l'organització universal.

L'home, en estudiar-se a si mateix, ja busca, adalerat, els centres des d'on són radiades les activitats psíquiques o de l'esperit. A hores d'ara ha trobat relacions entre aquestes activitats i parts determinades del cos humà: el cervell com a focus de la intel·ligència; el cor com a centre emotiu, són exemples. Ha trobat, també, d'una manera definitiva, la importància que té l'estat d'unes parts de l'home en relació amb la salut d'aquest i la relació entre la salut i les activitats espirituals. Això darrer l'ha conduït, després del control científic, a l'adquisició d'aquesta veritat: a bona salut corresponen bones actuacions espirituals. La relació entre les parts del cos i la salut l'ha portat a l'estudi del perfeccionament de les parts corporals per a l'obtenció d'una salut perfecta i, àdhuc, d'un millorament de la raça; l'observació li ha posat en clar com deixen d'obrar i com actuen en pro o en contra certes parts del cos; els assaigs li han donat experiència sobre les pràctiques a seguir per a la correcció dels defectes.

Entre les coses que tenen relació amb les funcions d'uns organismes del cos de l'home i la seva salut hi ha trobat *l'ordre en el moviment*. Tot individu que faci més pràctiques de moviment en un sentit que en un altre, té la tendència a viciar-se en el primer: per a guardar l'equilibri cal que s'exerciti en l'oposat; altrament degenera, es torna defectuós. Uns exemples ens il·lustraran: una planxadora passa la major part del temps ajudada; la tendència d'aquesta dona serà

Direcció :

ASSUMPCIÓ PARELLADA

HORT NOU

Sant Andreu, 344

Telèfon 55612

viciar-se en aquesta posició; per a guardar l'equilibri li cal fer un exercici en sentit oposat a la tendència per a corregir el defecte que en més o en menys temps l'atacarà. Un altre exemple: un escriptor es passa el dia assegut amb les cames quietes; aquest home té tendència a ésser abassegat de mals a les cames per la manca de funcionament d'aquestes parts del cos; li cal, a aquest individu, una activitat complementària que posi en joc tot el mecanisme de les extremitats inferiors per prevenir-se d'aquells mals.

Aquesta descoberta ha portat a l'estudi i aplicació sistemàtica d'uns moviments adequats per a combatre, amb eficàcia, aquestes tendències. El coneixement de les observacions i l'exercici pràctic de tals moviments se'n diu *cultura física*.

Un pic ací, tenim, doncs, que la cultura física és un mitjà — regularitzant l'ordre en el moviment del cos humà — per a obtenir la perfecció del cos en condicions funcionals i de forma; per a aconseguir una salut millor com a conseqüència lògica a les bones funcions dels organismes, i per al millor desenrotllament de les activitats de l'esperit per l'estreta relació amb la salut de l'individu.

Aquesta conclusió darrera ens dona idea de la importància que té, dintre la vida, la cultura física. Si volem heure'n els profits que reporta ens cal, només, una mica de voluntat després de l'assessorament d'un individu entès en la matèria.

Ara, abans d'acabar, haig de recordar la bona orientació del senyor Garrabella, proposant el tema que sota el nom que encapçala aquestes línies fou comentat el dia 22 de juny en una «Xerrameca». Al mateix temps tenim de recordar la intervenció dels joves Cervera i Miró que ens fan esperar un bon aprofitament d'aquest regenerador entre les joventuts que es formen actualment a les escoles.

F. M.

Farmàcia - Laboratori - Centre d'Espeífics

Vintró Guardiola

Sals

Oxigenades

Sant Andreu, 125 - Llengua d'Oc, 2 - T. 52555

ARTEMIS

Alerta!

Doncs bé, com us anava dient...

No podem oblidar l'última guerra perquè la ferida està sagnant encara. Qui no la recorda amb angoixa? Els fills quedaren sense pare i àdhuc orfes. Els pares vells quedaren sense fills. Les dones joves quedaren vídues. Europa, sense joventut mascle. Què ha passat després? Un gran desequilibri que ha desencadenat la fera que el ser humà porta a dintre, desenvolupant els instints més ferotges, els vicis més oprobiosos, arribant a la depravació. La veu dels canons féu callar la veu de l'esperit empenent una lluita aferrissada per satisfer l'egoisme individual més desenfrenat, perdent les poques nocions d'humanisme que teníem. Amb quin profit? Amb el balanç de caixa que feren els comerciants amb carn humana, i uns quants que, sense consciència, varen assolir el títol monetari de «nous rics». No fa molt de temps, en una casa que venen articles per a la construcció, un senyor (?) deia: Aquest estat de coses actual, aquesta depreciació del capital que la renda no dóna per viure, sols té una solució: que es declarés una altra guerra! Allò donava gust! Guanyaves el que volies i tothom anava bé!

Pensem que d'aquests individus n'estem voltats i són els que exalten l'esperit «patriotero». Dic «patriotero» perquè l'home que estima la seva pàtria no vol guerres; molt al contrari, vol pau. L'home patriota vertader, treballa per la pàtria educant a les multituds per mitjà de la ploma i l'oratoría, sacrificant llurs interessos materials i la salut si convé, per semblar entre el poble la llavor de pau i amor als altres, perquè el dia de demà, quan fructificarà, quedi fermament consolidada la pau del món i passin al Museu d'antiguitats les paraules: Guerra, Financer i Dictadura.

No pot ésser considerat patriota aquell que per satisfer la seva ambició i capricis posa a preu la vida, hisenda i benestar dels seus germans i àdhuc de la mateixa pàtria.

Pensem que la situació actual de misèria, criminalitat i degradació és el fruit de l'última guerra. Per tant, l'home que es consideri com a tal i vulgui dir-se Culte, Humanitari o simplement Progressiu, no pot parlar de guerra si no és per combatre-la. Hi ha qui creu que la guerra àdhuc és imprescindible: jo no ho crec així. Joestic convençut que és el producte d'una propaganda sembrada per l'egoisme en el terreny abonat de l'analfabetisme que fa desencadenar i obra paulatinament les portes on tenim tancades les passions bestials, baixes.

Jo considero el ser humà com una família on hi ha germans blancs, negres, roigs i grocs, però tots creats per a ajudar-nos mútuament per a assolir el màxim de benestar moral i material, lluitant en conjunt per arrencar els secrets de Natura, base del millorament comú i no per destruir-nos pel sol fet de considerar-nos adversaris d'uns altres homes que no els havem vist mai ni sabem qui són, afavorint únicament a una minoria que comercia amb carn humana i que sols pensa en dominar a altri per omplenar més les seves caixes de cabals. La facultat que ens ha donat Natura de la parla i desenvolupament del cervell que ens fa superiors al regne animal, no és pas per crear idees de destrucció entre nosaltres, sinó molt al contrari. És el mitjà per a entendre'ns, per a fer obra de conjunt, constructiva.

La lluita d'home a home i el derramament de sang sols té una excepció: Per l'ideal amarat d'humanisme que consideri una sola raça a tot el ser humà.

Els dirigents, caps o governs de les nacions que tenen l'obligació de veïllar pel benestar de llurs nacionals són els causants de tot. Comparança: Catalunya. Si els governs de la monarquia haguessin satisfet les aspiracions justicières del poble català, s'hauria pronunciat separatista? Es que hi ha un sol poble que vulgui trencar les cadenes si és lliure? Hi ha cap llei humana que doni privilegis a un vers altri, essent ambdós majors d'edat i capacitats? No, i mil vegades no! El poble que és superior a altre no deu mai esclavitzar-lo, sinó treballar per posar-lo a la mateixa alçada cultural que ell assolixi; però quan aquest poble ja té o arriba tenir el grau de cultura per a governar-se, deixar-li pas lliure perquè ajudi al primer al compliment de la tasca assignada pel millorament de la Humanitat. Això és el que diu i vol fer Esquerra Republicana de Catalunya.

Un prec a les dones: Vosaltres que pugeu els homes i dones del demà teniu l'obligació d'ensenyar als vostres fills el camí de Pau i Amor, fent que no guardin cap mena d'odi als seus companys, ensenyar-los a perdonar; reptar-los quan en les hores d'esbargiment juguen a guerres i soldats, comprant-los joguines constructives o bé inofensives i no escopetes, sabres o emblemes guerrers i, en particular, aficionar-los a llegir llibres... molts llibres. Així ajudareu a la nova construcció de la humanitat que desitgem, plena d'homes i sense guerres.

Penseu que els fills es fan grans i que la fera guerra espera devorar-los. Ajuntem-nos tots per matar la fera i la humanitat ens restarà agraïda.

ANTONI CLAUSELL

Mig plorant i mig rient

Qui no vol diners...

En una oficina electoral tinguérem ocasió d'escoltar el següent fragment de conversa :

El delegat a una senyora : — Això de votar no costa res; miri : vostè va al col·legi i quan li toca el torn, diu : n.º tal, dóna el nom i exhibeix la cèdula mentre entrega la candidatura, prèviament plegada, al president de la «mesa». Quan diuen: vota! tiren la papereta a l'urna i vostè ja està llesta.

La senyora: — I on fins d'anar a cobrar, després?

Tintoreria Pons i Gallarza, 4 i 6

Un d'aquests joves que voldrien fer totes les coses com cal, s'explicava així davant d'uns amics per tal de convèncer-los de com es podria evitar el trencament d'urnes i la consegüent anul·lació de resultats quan aquests casos s'esdevenen. Deia :

«La cosa és de fàcil evitar—es referia a la trencadissa d'urnes — només caldria fer les urnes amb cristalls acuirassats, o sinó, si això resultés molt car, protegir-les amb un recobert de tela metàl·lica de la que un hom empra per a protegir-se dels mosquits.»

La idea fou molt celebrada entre els oients. Falta saber si ha arribat a oïdes de les autoritats que curen de l'organització de les eleccions i de l'estricta compliment de les lleis que les regulen.

Tintoreria Pons i Gallarza, 4 i 6

Coses de l'Alemanya d'Hitler :

Goering, pronuncià un discurs el dia 7 de juliol sobre Prússia Oriental que fou radiat. Una hora més tard hom prohibeix la seva publicació, que és autoritzada més tard.

El dia 10 de juliol es donen les ordres següents :

No es publicaran altres ordres sobre el Concordat amb el Vaticà que no siguin les oficials.

No es parlarà dels preparatius per la demostració de camperols a Lustgarten fins després que hagi tingut lloc.

El viatge d'Henderson serà jutjat sense pessimisme. Henderson no deu ésser atacat.

I així cada dia.

Tintoreria Pons i Gallarza, 4 i 6

Noticiari

Comissió de Cultura

Dia 2 de desembre, a les cinc de la tarda. Acte d'esbarjo per a la mainada.

Dia 2 de desembre, a les 7 de la tarda. Inauguració d'una exposició de quadros.

■ ■ ■

La Comissió de Cultura recorda a tots els socis la importància que té la col·laboració als actes que cura d'organitzar, puix que d'ells depèn l'enriquiment de la biblioteca i la possibilitat de l'organització d'altres actes que donin prestigi al nostre Centre.

■ ■ ■

Recordem que cada dijous hi ha unes sessions de lectura catalana a les quals convé d'assistir-hi per tal de perfeccionar-nos en l'ús del nostre idioma.

■ ■ ■

Tota persona a qui interessi la correcció d'originals de circulars, factures, rebuts, etc., pot adreçar-se a la Comissió de Cultura del nostre Centre tots els dies de dos quarts de nou a les deu.

■ ■ ■

Esquerra Republicana de Catalunya té de guanyar les pròximes eleccions.

SECCIÓ DE BIBLIOTECA

Havent estat instal·lades les oficines electorals a la dependència on es troba la biblioteca, queda suspès el seu funcionament fins passades les eleccions.

■ ■ ■

El servei de préstec de llibres seguirà com fins el present tenint-los de demanar al bibliotecari Francesc Miró.

SECCIÓ DE TEATRE

Dia 30, nit. Representació de la comèdia en 3 actes: «Seny i Amor Amo i Senyor».

Aquesta serà la segona representació de la sèrie d'abonament.

PONX MORERA

Els socis a qui interessin detalls sobre aquest abonament poden dirigir-se a qualsevol membre de la Comissió de Cultura, tots els dies de dos quarts de nou a les deu de la vetlla.

Teniu el deure de contribuir al triomf del Partit divulgant la importància que té la consolidació del Govern català de contextura purament esquerrana.

Comissió de festes

Dia 2 desembre, nit. Ball. Dia 3, matí. Concert. Dia 3, tarda i nit, Ball de societat. Els balls d'aquests dos dies seran amenitzats per una orquestra de nom.

Dia 9, nit. Ball de societat.

Dia 10, matí. Audició de sardanes.

Dia, tarda i nit. Balls de comiat.

En preparació el Ball de les Modistes.

Com a militants del partit ja sabeu què teniu de fer?

Eleccions! A votar Esquerra Republicana de Catalunya!

Comissió social

S'acosta la Festa Major i la Comissió Social prepara la tómbola per a la recaptació de cabals a fi i efecte de portar a cap l'organització d'un ajut material als companys nostres que es troben en necessitat.

Sou humà? Es deure vostre, doncs, contribuir-hi amb algun donatiu. Feu-ho així i procureu que les vostres amistats també ho facin.

Comissió Política

Tots els socis que puguin col·laborar a la tasca que comporta l'organització electoral com interventors, són pregats de donar llur nom a la Comissió Política, a l'oficina de la qual (la biblioteca del Centre) podran adreçar-se qualsevol dia de 6 a 8 de la tarda i de 10 a 11 de la nit.

No descuideu de consultar les llistes del cens electoral i demanar l'emplaçament del col·legi on teniu d'anar a votar.

Voteu i feu votar la candidatura del nostre Partit.

¡Atenció!!
Ciutadans:
La Casa
Bastida

Passeig de Gràcia, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA :: SISTEMA NORD-AMERICA

Es on podreu vestir
 amb pocs diners ben elegants

Som els creadors del BASAR MODERN que amb preus incompatibles ens ha augmentat progressivament la nostra venda i ha fet impossible totes les competències i ara més que mai que amb els darrers engrandiments ens ha permès tenir les seccions molt més ben assortides. Liquidació permanent de totes les existències de la temporada passada a qualsevol preu.

SECCIÓ DE SASTRERIA

- 100.000 Trajos fets, de dril, des de 10 Ptes.
- 100.000 Trajos fets, de llana, des de 25 Ptes.
- 100.000 Pantalons fets, des de 5 Pts.

SECCIÓ DE CAMISERIA FETA

Camises blanques.	a 3'95	Calçotets des de	1'95
Camises percal	a 4'95	Païames des de	4'95
Camises popelín	a 6'95		

En la secció a mida tant de Sastreria com de Camiseria tenim gran amplitud d'existències amb classes selectes i amb preus baratíssims. En casos d'urgència tenim una secció de confecció Ultra Ràpida que entreguem els encàrrecs a les quatre hores. Obsequiem amb segells d'Estalvi de la Caixa de Pensions per la Vellesa i altres sorprenents regals.

NOTA: Els que de fora vulguin servir-se de la nostra casa poden escriure i adjuntant 0'25 Ptes. en segells, rebran figurins, mostres i un sistema especial per a prendre les mides amb les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 6 dies.

El millor sabó en pols

P A R

EL MILLOR SABÓ

“GRASAS y JABONES, S. A.”

Clot, 127 :-: Barcelona

FONTBERNAT

ENGINYER LUMINOTECNIC

Instal·lacions elèctriques-Il·luminació-Força

Carrer Llúria 40

Telèfon 11386

8 9 GRAFIQUES BERTRAN - P. TRIOMF, 91 - TEL. 51796